

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice številka 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 19. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: šeststopenjska petiti-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 294.

V Ljubljani v četrtek, 24. decembra 1885.

Tečaj II.

Mir ljudem na zemlji!

Sneg pokriva gore in doline, mrzla burja brije po poljanah in sili človeka, da si išče zavetja v gorki sobi, da tu v krogu svojih ljubih preživi božični čas in obhaja spomin na največji dogodek v zgodovini človeštva, na rojstvo Onega, ki je pred 1885. leti prišel na svet v bornem betlehemskega mesteca ter prinesel zemljanom odrešenje od tisočletne tmine, katera je do tedaj pokrivala človeški rod. Povsodi, kamor je segel vpliv krščanstva — in to je po vsem širnem svetu! — veseli se ljudstvo božičnih dni in radostno dela priprave, da jih kolikor možno praznično obhaja; vsak se trudi, da se iznebi vsakdanjih skrbi in nadlog, da vsaj o Božiči živi samo za sè in za svoje drage, in menda ga ni človeka, ki bi ga te dni ne ganili spomini, kateri nam nehoté zaidejo v srce v tem svetem času ter z nepopisno močjo oživljajo najnežnejše čute iz zlate, zorne mladosti. V božičnih dneh človek spozabi vsakdanjega življenja boje, bodi-si na lovu za lastni obstanek, bodi-si na svetovnem terišči, kjer tekmujejo celi narodi za prvenstvo. Staro gásló: „Mir ljudem na zemlji!“, ki so ga proglasili skoro že pred devetnajstimi stoletji nebeški duhovi betlehemskega pastirja, je ohranilo nespremenjeno svojo čarobno moč do današnjega dne. „Mir ljudem na zemlji!“ se razlega po širnem svetu in povsodi počivajo strasti in prepiri, povsodi sklepa se vsaj za nekaj dni premirje in varuje svetost božičnih praznikov.

Ozrmo se na one dežele, iz katerih smo v novejši dobi dobivali tolikanj vznemirljivih vestí, pogledjmo na daljno Angleško, kjer je potihnil volilni boj, na sosedno ji francosko republiko, kjer so ponehali razburjeni strankarski prepiri; na tožno

Špansko, ki v strahu pred notranjimi boji žaluje ob rakvi svojega vladarja, na mogočno Nemčijo, kjer so dan za dnevom vroče bitke blii izvoljenci naroda z železnim kancelarjem. Obrnimo okó doli na jug, kjer je toliko bratske krvi bilo prelite zadnje dni — tudi doli sklenilo se je premirje, in ubogi vojak zamenjal bode zmrznena tla z gorkim kotom pri očetovem ognjišču; povsodi tedaj tihota in praznik, povsodi premirje med razdraženimi duhovi!

In v naši domovini? Leto in dan sta nam bila prinesla dokaj viharnih dni, dokaj strasti in bojev gledala je kranjska zemlja in ž njo narod slovenski. Jedinost med boritelji za svetinje in prihodnost naroda našega se je majala čestokrat in ni manjkalo prorokov, ki so obetali pogin ljudstvu, katero cepi svoje moči in je uporabljala za boj med brati; nasprotniki so z veseljem zabelježevali krvave rane, ki so se sekale narodnemu telesu ter zadrževale zdrav in vesel razvitek njegov.

Ne bodemo danes preiskavali vzrokov tega neugodnega stanja, nikakor nočemo nocoj, na sveti božični večer, temu ali onemu predbacivati krivde — vsaj upamo, da je vse narodne bojnice, naj so stali že v tem ali onem taboru, navdajala le ljubezen do naroda in do dežele, v kateri živijo: nocoj vodi nas le jeden čut radosti in priznanja, da bi se tudi Kranjski obrnili tužni dnevi na bolje, da tudi njej prinesó božični prazniki mir in spravo! Vedno smo se borili za prospeh slovenskega naroda na Kranjskem; visoko smo vihteli prapor njegov pod mogočno zastavo slavne habsburške hiše in stare Avstrije — in globoko nam je v srce segala boleost, da jeden del naših sotrudnikov ni hotel pripoznati naših ciljev in blagih namenov. Gotovo nihče bolj ni občutil srčne tuge nego mi,

da smo si stali v več taborih nasproti — in sediti smo tudi mi oni, ki veseli pozdravljamo up po zboljšani naših razmer; Bog daj, da se nam te nade uresničijo in da ne zgine več ona blagodejna sapa, ki zadnje dni veje po naših poljanah! Potem ne bodemo čutili mrzle burje zimskega časa: ogrevala nas bode sladka misel, da je našemu narodu božični čas prinesel najlepše božično darilo, mir in spravo. V tej nadi ponavljamo božični klic: „Mir ljudem na zemlji!“

Položaj na jugu.

Kar smo toliko časa pričakovali in vroče želeli se je zgodilo: med Srbijo in Bolgarijo sklenilo se je premirje. V ponedeljek zvečer podpisala sta pooblaščenca obeh držav dotično pogodbo v Pitrotu. Pogodba ta pa ima mnogo več določil nego jih je treba za samo določitev demarkacijske črte, ta pogodba uže tako rekoč sega v mir. Premirje sklenilo se je do 1. marcija. Če pa se do tedaj ne sklene mir, podaljša se kar tiho zopet premirje, če se deset dni prej od jedne ali druge strani ne odpove. Nadejamo pa se, da se premirje toliko časa ohrani, da se sklene mir; evropski diplomaciji, katera je v slednjem času rešila toliko zamotanih in kočljivih vprašanj, se gotovo posreči, napraviti sporazum med Belgradom in Sofijo ter določiti glavne točke miru.

Pri tem premirju dosegla je zopet evropska diplomacija zmago, pokazal se je vpliv Evrope. Pred par dnevi komaj podala se je vojaška komisija na bojišče, da se loti težavnega dela, določi mejno črto med srbsko in bolgarsko armado. To ni bilo malo delo, spraviti v sporazum tako trdovratna nasprotnika, kakor je Srbija in Bolga-

Listek.

Pesnikov Božič.

(Po don Pedru R. de Alarconu posnel A. Sušnik.)

(Konec.)

III.

Kje so moja otroška leta? Zdi se mi, kot bi bil pripovedoval sen. Smešno! Proč s sanjarjami!

Stara mati moja, ki je péla omenjeno kitico, je uže davno mrtva. Sestre in bratje moji so omoženi in oženjeni ter imajo deca.

Uže mnogo let nisem obhajal doma božičnih praznikov. Domovje moje izginolo je v oceanu življenja mojega kot otočec, kojega je pustil mor nar za seboj. Nisem več tisti Pedro, ne več isti otrok, ki je storil v nevednosti, radovednosti in bojazni prvi korák med ta svet.

Ne, . . . mož sem in nosim veličastno brado; bivam v Madridu, veselim se brezbriznega življenja ter sem ponosen na svojo popolno nezavisnost kot samec in novelist v prostovoljno izvoljenem osamelem stanu; imam dolgove in zaljub-

ljene spletke ter se trudim, živeti kot prost, imovit mož!

O, če mislim na mojo sedanjo prostost, na bogate dohodke, moje razširjeno delovanje in činnost, svoje zgodnje skušnje, na čisto harmonično soglasje duše moje, cilje moje čestihlepnosti, na vse, za kar se pogumno pogajam in ponosno zavračam, če torej vse to primerjam z malim porrednežem, ki je pred petnajstimi leti v nekem pozabljenem zakotji Andaluzije tolkel na pastirski boben, morem svetu pokazati smehljaj, se lahko morem veselo in glasno zasmeljati, ko moje samotarsko srce skrivaj joče v brezmejni otožnosti.

Čista, sveta solza! Ponese naj te listonoš domov k tihemu ognjišču, domov k mojim starim in osivelim roditeljem!

IV.

Toda k stvari sami. — Dečki veselo prepevajo božične pesni po ulicah in cestah. Kje naj ostanem čez noč? Hvala Bogu, da imam svobodno izvoljo. Ali morebiti ne? Danes je 24. decembra 18 . . . — mi smo v Madridu. Markêrje po kavarnah poznamo vse po imenu. Tikamo se z slavnimi pesniki rodne dežele, koje časté njihovi pristaši

skoro kot polbogove. Vsi glediščni prostori so nam otvorjeni, a igralci in pevci podajajo nam roko za kulisami.

Srečni smo! Vse želje naše mladostne čestihlepnosti so spolnjene. K vsakemu radovanju odprte so nam nocoj duri na stežaj. Naš je svet! Živel Madrid!

In vi mladi rojaki, bivajoči na deželi, ki zrete v večernem mraku samotno in otožno v zimsko prirodu, čez strn in raván ter poželjivo vzdihujete, ker vas željá priti v stolnico; vi, ki se čutite pesnike, muzike, slikarje in govornike, rojstni svoj kraj zaničujete a nemo greste mimo svojih staršev, z čestihlepnosti plakate in mislite na samomor . . .; vi . . . bi skoro počili zavisti, a jaz samega veselja!

V.

Minoli ste dve uri. Ura je devet zvečer. Novce imam. Kje hočem večerjati? Prijatelji moji, ki so srečnejši od mene, hoté pozabiti svoje samotarenje v trušnem pijančevanju. „Ta noč sliši vinu!“ kričé mi nasproti. Nišsem se hotel udeležiti. To nevarnosti polno morje mladosti sem uže preplaval, hvala Bogu, ne da bi se bil potopil.

rija, tako nasprotujoča si v svojih zahtevah. Srbija, da-si je bila na jedni strani premagana in globoko ponižana, da-si je sovražnik daleč v njeno ozemlje prodril ter tam na Pirotskih stolpovih razvil zmagonosno svojo zastavo, Srbija ni hotela uklanjati se kot premagana, nobene prednosti ni hotela priznati sovražniku; tudi o nikakem premirju ni hotela slišati, iz katerega bi bilo razvidno, da si je sovražnik priboril zmago. Srbija ni se hotela priznati premagano: Če so bolgarske čete osvojile si ozemlje ob Pirotu, imajo srbske v svoji oblasti vidinsko okolico; in naj se le prične zopet vojska, tedaj bi mogla Srbija postaviti na bojišče vojake drugega nabora, same krepke in izvežbane možé, Bolgarija pa bi ne imela novih močij, utrujeni vojaki morali bi se zopet boriti. Tako zatrjevala je Srbija, in gotovo je imela prav. Med narodom vladalo je neprestano do slednjih dni še veliko navdušenje za nadaljevanje vojske.

Ob toliki samozavesti Srbije bilo je pač umevno, da se je obotavljala ugoditi bolgarskim zahtevam. A na drugi strani bile so te zahteve zmage pijanega bolgarskega kneza tako prenapete, da bi jih Srbija pač ne mogla sprejeti. Knez Aleksander je zahteval, naj Srbi takoj zapustijo vidinsko okolico, njegove čete pa da do sklenjenega miru ostanejo v Pirotu, in dalje: da mora Srbija takoj priznati združenje obeh Bolgarij. Srbija pri-jela je za orožje, da varuje berolinsko pogodbo ter brani ravnotežje na Balkanu, ona naj bi zdaj nenadno priznala združeno Bolgarijo? Malo preveč si je domišljjal zmagonosni knez. Poleg vsega tega pa se je zatrjevalo, da knez zahteva od Srbije do 40 milijonov frankov vojne odškodnine.

Uže prej jedenpot pričeta pogajanja o sklepu premirja bila so brezuspešna. Pri prednjih stražah pričelo je ponavljati se pokanje pušk, in vse je kazalo, da se uname zopet redna vojska. Tedaj pa je uvidela nevarnost evropska diplomacija ter poskusila preprečiti zopetno mesarsko klanje med dvema bratskima narodoma. In njeno prizadevanje ni bilo brezuspešno. Po posredovanju evropske vojaške komisije sklenilo se je premirje, katero pelje do miru. Srbija udala se je voljno primer-nim določilom premirja, ker ni hotela kazati se nevhvaležno vlastem ter nepotrebno spravljati svoje prijatelje v zadrego; tudi knez Aleksander bil je pri sklepanji premirja bolj voljan in popustljiv, nego je prej navadno zatrjeval; spr videl je pač, da je zanj in za ves bolgarski narod bolje, da se ukloni ter si ohrani prijaznost diplomacije, katero bode gotovo živo potreboval pri uravnavi rumelijskega vprašanja.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogorska država.

Nj. veličanstvo cesar pordil je sklepe **dolenje-avstrijskega** deželnega zbora o spremembi ob-

Najboljši znanci moji so v glediščih. Madridjani praznujejo rojstvo Gospodovo s tem, da gredó poslušat komedijante.

Nekatere rodbine, v kojih sem sicer tuj, ho-tele so mi privoščiti miloščino svojih domačih ra-dovanek ter me povabijo, naj jem ž njimi; o kacam pohlevnem obedu tú se ve da govora ni! . . . Toda jaz nisem šel tjà, tudi tega ne želim; mene željá po priprosti večerji, po mojem domovji, rod-bini moji, mojih spominih in ljubljenih radostih, po starodavnih običajih . . . po veri, kojo so me učili, ko sem bil še otrok!

VI.

V tacih nočéh učiš se poznavati stolnico. Pre-bivalstvo slaga se iz vedno menjujočih, hetero-gennih in eksotičnih življev ter se dá primerjati s prebivalci slobodnih pristanišč, tvrdnjav in no-rišnic.

Tu se ustavijo vsi potniki, ki na svojem po-tovanji v bodočnost, v fantastično kraljestvo česti-hlepnosti hité, ali pa se vrčajo iz siromaštva, bède in zlodejstva. . . .

Krasna ženska pride semkaj, da bi se omožila ali pak se vrže zločesti v naročaj.

činskega reda . a Dunaj. Po spremenjenem občin-skem redu se volilna pravica v občini raztegne tudi na petakarje in učiteljem prizna se volilna pravica za volitve v mestni zastop.

Deželni zbori, kateri se niso zaključili, na-daljujejo svoje zasedanje po Božiču. Solnograški deželni zbor se je preložil do 7. januarija in dolenje-avstrijski do 28. t. m. Moravski deželni zbor se je predčeranjim zatvoril. Iz gališkega deželnega zbora je poročati veselo vèst, da je v zadnji seji izvolil Rusina Bereznickega v deželni odbor, da imajo tako tudi Rusini v deželnem od-boru svojega zastopnika.

Konec tega meseca vršijo se v **Budimpešti** ministerska posvetovanja. Udeležijo se jih ministri grof Kálnoky, grof Taaffe, če okreva, Dunajewski in Pino.

Tuže dežela

Angleški listi poročajo, da bode kabinet takoj po sestanku parlamenta zahteval zaupnico. Če jo dobi, ostane še pri svojem poslovanji. Kabinet je baje voljan, razširiti zistem administrativne in lo-kalne avtonomije Irske, nikakor pa neče sprejeti načrta o ustanovitvi samosvojnega irskega par-lamenta.

Brat **birmanskega** kralja Thibota, katerega imajo Angleži v svoji oblasti, je kot prestolonasled-nik izdal do naroda proklamacijo, v kateri Bir-mancem svetuje, naj ne verujejo angleškim obe-tanjem ter naj jim ne preskrbljujejo orožja in živil. Kdor bi ravnal proti temu nasvetu, sežge se mu hiša. Vsi tuji konzuli zapustili so Man-dalay.

„Standard“ poroča iz Šangaja, da **kitajski** cesar prevzame vlado ter se v februarju oženi. Cesarica - vladarica poda se v privatno življenje. Cesar Kuangsu je še le 14 let star.

Domače stvari.

„Matica Slovenska“.

Odbor „Maticе Slovenske“ je imel dne 23. t. m. sejo, katere so se udeležili gg. odborniki prof. Marn, direktor Wiethaler, dr. Jarz, dr. Lampe, katehet Kr-zič, prof. A. Zupančič, prof. Vavru, direktor Praprotnik, dr. Zupanec, Robič, prof. Vodušek, prof. Žolgar, prof. Levec in Ivan Vilhar.

Gosp. predsednik Marn obžaluje, da je Matica zadnje čase izgubila dva ljubljanska odbornika, ki sta oba jako marljivo delala na prospah našega društva, zlasti v književnem odseku. Vender je Matici tudi na-čast, da sta oba povzdignena za direktorja dveh gim-nazij, v katerih se vzgaja mladina slovenska: g. Se-nekovič v Novem Mestu, g. Wiethaler v Kranji Čestita v odborovem imeni navzočnemu g. direktorju Wiethalerju na njegovem odlikovanji ter ga prosi tudi na svojem novem važnem mestu pospeševati Maticine koristi. Gosp. direktor Wiethaler se zahvali za častitko

Majoratni gospod, da se ruinira.

Učenjak zaradi slave.

Poslanec, da bi postal ministrom.

Nezmožni človek, da dobi kako službo.

In modrijan, izumitelj, komik, velikan, pritli-kavec, vsak, ki se more ponašati s kako duševno ali telesno prednostjo, pošast s sedmimi rokami in tremi nosnicami, isto tako vedeževalec, kričać semjski in preustrojitelj, komponist in ponareje-valec bankovcev, vsi pridejo, da se bavijo nekoliko časa v tej neizmerni gostilni.

Kedor išče priložnosti, da ná-se vleče pozor-nost, kedor hoče prodati svoje zmožnosti, kedor bi se rad na troške svoje lastne osebe obogatil, ta je krčmar, hišni posestnik, ali hišni zakupnik v Madridu ter pozablja domačo zemljo.

Ali mi potniki najemniki in tujci, uvidevamo denašnje noč, da je velika stolnica bivouak, kraj prognanstva, uječa, vice. . . .

Prvikrat v letu spoznavamo, da niti kavarna, gledišče, čitalnica in krčma niso naša hiša, ni domovje.

VII.

Sam ne vém, kako sem konečno zašel v neko kavarno, kjer sem čul polnočno uro, koja je ozna-njevala rojstvo Gospodovo.

ter obljubi, vselej po svojih močeh podpirati Matico v njenem delovanji. Ob jednom se zahvali za knjige, ka-tere je Matica blagovoljno poklonila kranjski gimnaziji.

Namesto Wiethalerja se odbornik A. Zupančič izvoli za ključarja, prof. Pleteršnik za verifikatorja.

Prof. Scheinigg v Celovci namerava izdati narodne pesmi koroških Slovencev. Odbor mu na njegovo prošnjo dovoli v ta namen porabiti St. Vrazovo zbirko.

Določijo se nagrade pisateljem letošnjih knjig, kakor tudi cena Kosovi „Spomenici tisočletnice Metodove smrti“ (80 kr.) in „Letopisu“ (1 gld. 80 kr.).

Odbor se nadalje razgovarja o knjigah za bodoče leto. Rad bi dal na svetlo tri knjige, „Letopis“, Kra-ševskega povest „Koča za vasjo“ in še kako tretjo knjigo, ako bi mu došel primeren rokopis Uredovanje „Letopisa“ na prošnjo odborovo tudi za bodoče leto prevzame prof. Levec

Več pisateljem se vrnejo doposlani rokopisi, ker jih Matica ne more porabiti.

Sklene se razglasiti poziv do slovenskih pisateljev, da bi Matici do konca aprila poslali kaj gradiva za „Letopis“.

Zniža se cena nekaterim knjigam.

Izreče se zahvala g. posestniku Kralju v Hijaše-vicah pri Ljutomeru, ker je Matici poklonil dar 7 gld.

V Zagrebu se postavi za poverjenika g. profesor dr. Celestin.

O prenosu Kopitarjevih umrjocih ostankov se je odbor obrnil do mestnega magistrata ljubljanskega.

Gosp. tajnik poroča, da je doslej za leto 1885. plačalo letnino 1096 letnikov in 321 ustanovnikov (skupaj 1417).

Od zadnje odborove seje je Matici pristopilo 21 novih letnikov in 1 ustanovnik.

Naposed se je odbor razgovarjal o poročilih go-spodarskega odseka.

— (V zadnji seji deželnega zbora) je posl. dr. Papež povodom poročila o § 11., marg. št. 10 letnega poročila, izrazil željo, naj bi se nujnost prošnje Št. Rupertske, oziroma bistriške občine za upeljavo nižjega užitninskega tarifa na vina nižje vrste, odslej nekako ugodneje tolmačila, ker se po njegovam mnenji ta prošnja dá rešiti administrativnim potom brez daljše ovire.

— (Krajcarska podružnica „Národnega Doma“ v Ljubljani.) Omenjali smo uže marljivi trud za pospeševanje naše ideje med učiteljskim in trgovskim stanom; z veseljem smo zabeležili, da si tudi slovensko ženstvo v tem obziru marljivo prizadeva, naši ideji koristiti. Istotako se opaža tudi pri družih sta-novih primeroma živahno zanimanje na korist zgradbi „Národnega Doma“. Le med jednim stanom pogrešamo še isto zanimanje, to je naša precastita duhovščina. Res, da je tudi tu začetek uže storjen, ker tudi med gg. duhovniki imamo uže dvajset poverjenikov, v kojih oskrbi je 25 knjizic. Želeti bi pa bilo, da bi bilo za-nimanje tu večje, želeti tem bolj, ker smo za trdno

Ondi, sredi v človeški gnječi, jamem pre-mišljevatí to življenje, kakeršno imam, odkar sem ostavil rodni svoj dom, a prvikrat napolnilo me je vbadanje in tekovanje pesnikovo s strahom, tekovanje, v kojem puhli čestihlepnosti žrtvuje on toli miru, toli ljubezni.

Videl sem dalje v duhu, kako so postali du-ševni velikani devetnajstega stoletja — časnikarji, kakó óni, ki bi bili v prejšnjih stoletjih opevali domovino v junaških pesnih, dandanes krpajo onemogli stranki zopet k časti ter si prislužijo na mesec petdeset tolarjev.

Ubogi sinovi Apollovi! Ubogi pesniki! Koliko trnja nahajem pvsodi v življenji, ki me zbada in mi rani dušo, srcé!

To je moj sedanji, moj denašnji Sveti večer!

Potem se ozrem še jedenkrat nazaj na Božič moje minulosti. Misli moje hité domov, v domači kraj; vidim rodbino svojo, vse drage, ki me bodo ob tej sveti uri pogrešali, mater mojo, ki se vselej, ko zaječi veter v dimniku, zgane, kot bi znal biti ta jék poslednji vzdih ljubljenega sina na tujem; — „takrat bil je tudi tú!“ pravi temu, — „kje je neki nocój?“ bará družega. . . .

Mokronoška graščina prodá

dva pitana vola in triletne bika. — Natančneje
pri graščinskem upravnistvu v Mokronogu. (187) 2—2

Najfinejši
bohinjski sir
ravnikar izboren zaradi obile nareze
(160) 20 prav po ceni priporoča
J. R. Paulin v Ljubljani,
specerijska trgovina, Špitalske ulice št. 2.

V našem založništvu je ravnikar zagledala beli dan
in je v naši knjigarnici na prodaj:

Učna knjiga za babice o porodostvju

spisal

dr. Alojzij Valenta,

c. kr. vladni svetovalec in redni javni profesor porodostvja,
vodja in primarij deželnih dobroteljskih zavodov itd.

To najnovejšo stališče v tej velevažni stroki po-
vsem zavzemajoče delo posvetil je gosp. pisatelj spom-
ninu provzročitelja antiseptike v porodostvju, J. F. Sem-
melweiss-u.

S tem je naznačen smer cele knjige, temeljiti studij
in prebiranje od v to svrhu poklicanih bode gotovo pro-
spešen blagru naših žená.

Knjiga obsega 20 pól v veliki 8° in 34 poučnih podob
ter velja 2 glđ. 50 kr. (190)

V Ljubljani 22. decembra 1885.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Brzo hitite in si naročite

dokler traje še škonkurencija, samo
za 1 glđ. 50 kr. velikansko velikih,
neznansko debelih, širokih, nepokonč-
ljivih

konjskih plaht.

Te plahte so 190 cm. dolge in 130
cm. široke, z pisanimi obročki in de-
bele ko deska, torej zares nepokonč-
ljive, in se iste mogó rabiti tudi za posteljno odejo.

Samo 2 glđ. 60 kr. jedna fjakarska plahta
žolto-dlakasta, z 6 raznovrstno pisanimi programi in ob-
robki, kompletna, velika, prav fina, zeló je priporočati
osebito fjakarjem. — Razpošilja se proti naprej vposla-
nemu znesku ali po poštnem povzetju, in naj se naročbe
vpošiljajo trgovinsko-sodno uknjiženemu:

Universal-Versandt-Bureau, Wien, Ottakring Nr. 140/11.
Podružnica: Wien, Rothenthurmstrasse 5, im Hofe links.

NB. Kar bi ne godilo, sprejme se brez pomisleka nazaj. —
Svari se pred kričaskimi naznanili. — Cenilniški ka-
talogi za božična in novoletna darila franco in brez-
plačno. (184) 2—2

Tisočerno izkušeno domače zdravilo:

«Pristni

Pain-Expeller

s kotvico»

ne bi smel manjkati v nijedni hiši.

Velja 50 fenigov.

Carsko, mareno in bock- pivo

iz pivovara bratov Kosler

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (118) 23

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na

Anolda Reifa, Dunaj, I., Pestalozziggasse I.,

najstarejša tvrdka te vrste.

Natančneje izpovedbe in prospekti
zastonj. (22) 50—41

Slovenci! Pozor!

Nov, izvorno ilustrovan šaliv in satirski list

„ROGAČ“

prišel bode z novim letom izhajati po dvakrat na mesec,
in sicer 1. in 15. dan na celi poli (osem strani) velike
črtvorke.

Naročnina 3 glđ. za celo leto, 1 glđ. 50 kr. za
polu leta in 80 kr. za četrt leta blagovoli naj se
pošiljati (185) 3—3

upravnistvu „ROGAČA“

v Ljubljani, na Kongresnem trgu, v R. Kirbiscevi hiši.

J. Anděl-a

novo izumljena

prekomorska štupa

pomori

stenice, bolhe, šourke, molje, štrigalice,
muhe, mravlje, stanoge, buljavke (tjeje mleko),
sploh vsa mrčesa, z neko skoro čeznatorno hitrostjo
in gotovostjo takó, da od nahajajoče mrčesne zalege
ne ostane nijedna sled.

Pristno in po ceni se dobiva v

Andelevi lekarni

13, pri črnem psu, Hišna ulica 13.
(Dominikanska ulica 13, Retezovo (verizno) ulice 11)

v Pragi.

V Ljubljani prodaja to štupo gospod Albin
Slitscher, trgovec; v Feldkirchnu (Koroška)
gospod A. Zwinger, lekar; v Doberli vasi (Ko-
rška) gosp. R. D. Taurer. (72) 12—12
Zaloga v deželi povsodi, kjer so dotični plakati
izobešeni.

Najboljši cigaretni papir

je pravi

LE HOUBLON

francoski izdelek

tvrdke: **Cawley & Henry v Parizi.**

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir gospodje: Dr. J. J. Pohl, dr. E. Lud-
wig, dr. E. Lippmann, profesorji kemije na
dunajskem vseučilišči, zeló priporočajo, in sicer
zaradi njegove izborne kakovosti, njegove ab-
solutne čistote in ker istemu niso primešane no-
(188) bene zdravju škodljive snovi. 36-2

Uže 50 let

na dunajskem trgu obstoječa, jako sloveča velefirma
s suknom

„pri dobrem pastirji“

preje

Vincencij Strohschneider
Dunaj

I., Rothenthurmstrasse št. 14
razprodaje vso svojo zalogo
pristnega

suknena blaga

iz brnske ovčje volne
v ostankih za celo moško
obleko, ki

po polnem zadostuje na
jedno kompletno obleko,

in sicer za sukno, hlače in telovnik v vseh barvah in
nepokončljive kakovosti po dveh najnižjih cenah, in
sicer:

II. kakovosti za celo obleko . . . glđ. 3.50
I. 4.50

Od le-teh ostankov ni možno razpošiljati vzorcev,
nasprotno pa tu javno obljubujem, da blago, koje bi
komu ne godilo, vzamem nazaj.

Razpošiljanje gori omenjenega suknena blaga
vrši se brez troškov za vkladanje proti vposlanemu
znesku ali proti povzetju. (179) 4—4

Ne gubiti časa!

Od svetoznanih konjskih plaht, koje sem na neki
dražbi za polovico navadne cene pokupil, in koje so
po vseh delih sveta vsled objavljenja mojih konjskih
plaht uže kupili, prodajam, dokler je še kaj v zalogi,

le po 1 glđ. 50 kr.

velikansko velike, neznano debele in nepokončljive

konjske plahte

z raznoterimi barvnimi
obkrajki ter debele ko
deske, 190 cm. dolge, 130
cm. široke, z raznovrst-
nimi obkrajki, jako de-
bele in istinito nepo-
končljive, I. kakovosti po
glđ. 1,75, najvišje kaka-
vosti, jako fine po glđ. 95.

Dalje je tudi v zalogi:

500 tucatov žolto-dlakastih fjakarskih plaht

z raznovrstnimi barvnimi programi in obkrajki, kom-
pletne, velike, zelo fine le po glđ. 2,60, 190 cm. dolge,
135 cm. široke po glđ. 2,80; 195 cm. dolge in 155 cm.
široke, zeló fine po 3 glđ. komad.

Priporoča se osebito fjakarjem. Dalje je pri meni
na prodaj:

400 svilenih posteljnih odej

iz najfineje burett-svile, v najkrasnejših barvah, ru-
deče, plave, žolte, zelene, oranže, pisane, po polnem
dolge za največjo postelj, po glđ. 3,50, par velja samo
glđ. 6,50.

Na stotine zahval in zopetnih naročb od mero-
dajnih osebostij, kojih sem jeden majhen del uže
objavil, izloženi so v moji pisarni v dobrohotni pre-
gled in si bom dovolil, vse one v poslednji dōbi vpo-
slane zahvale in zopetne naročbe kmalu objaviti.

Kar bi ne ugajalo, sprejme se brez po-
misleka nazaj. (180) 6—4

Naslov:

Webewaren-Manufactur J. R. Rabinovicz,
Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

NB. Od neke druge strani anonisane plahte po 1 glđ.
60 kr. prodajem na zahtevanje po 1 glđ. 20 kr.

Umetne
zobe in zobovje
vdevlje po najnovejšem americkanskem načinu brez
vsakih bolečin ter izvršuje plombovanja in vse
zobne operacije (39) 74
zobozdravnik **A. Paichel,**
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Aktiva družbe
Letni prejemek zavarovalnin in obrestij dnó 30. junija 1884 frk. 87 284 420 —
Izplačila na zavarovalne in rentne pogodbe in kot take nazaj kupljene
itd. od početka družbenega obstanka (1848) znašajo več nego „ 149 800 000,—
V poslednjih dvanajstih mesecih prometne dōbe predložilo se je
družbi za „ 63 992 275,—
novih zavarovalnih pogodb, in je vsled tega skupna svōta od po-
četka družbenega obstanka predloženih pogodb narasla na
Izkaze in vsa druga pojasnila podaje „ 1 324 770 129,55

generalno zastopništvo v Ljubljani, Tržaška cesta št. 3, II. nadstropje

Val. Zeschko.

(70) 10—9